

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף מה.

נקבים דלהלן לאיזה שיעור מצרפים להם, והוי טרפה?

נקב שאין בו חסרון	נקב שיש בו חסרון	
ברובא ¹	באיסר	לרב יהודה אמר רב
לביאור התוס': ברובא	באיסר	לרב ירמיה

"כל הצואר כשר לשחיטה - מטבעת הגדולה עד כפני ריאה", האם זה כולל גם את החלק של הקנה הבלוע בכפני ריאה ויוצא באופנים דלהלן? [תוד"ה אנסה].

כשמותחת צוארה בשעת שחיטה	כשמותחת צוארה ליטול ירק מבור	
תיקו	הוי מקום שחיטה	לרש"י ³
תיקו	תיקו	לתוס'

חולין דף מה:

קנים דלהלן שניקבו, בכמה תהא נקיבתם להיות טרפה?

בקנה הריאה	בקנה הכבד	בקנה הלב	
במשהו	עד שינטל	לרב: במשהו	לאמימר משמיה דרב נחמן
עד שינטל	במשהו	לשמואל: ברובו	למר בר חייא

להלכה, שפסיקת חוט השדרה היא ברובו, נפסק באופנים דלהלן האם הוי טרפה?

נפסק ברוב עורו	נפסק ברוב מוחו	
טרפה	אינה טרפה ⁴	לרב הונא בשם רב
טרפה ⁵	טרפה	לאמרי לה

¹ אמר רב יהודה אמר רב, ניקבה כנפה (פי' דגושה - היינו נפה שמנפי בה קמח שיש בה הרבה נקבים דקים) מצטרפים הנקבים לרוב, דהיינו שאם תצרף את כל הנקבים אחד ליד השני בהיקף הטבעת המנוקבת, ימצא שרוב הטבעת היא חתוכה - וטרפה. אבל אם כשנעמידם צמודים אחד ליד השני אין רוב הטבעת מנוקבת - כשרה.

² משמע מקושייתו שהבין שאין חילוק בין יש בו חסרון לאין בו חסרון ותמיד הוא באיסר. אכן תוס' (ד"ה אישתמיטתיה) פירשו דרב ירמיה הבין ברב שס"ל ברובא אפי' בנקב שיש בו חסרון, ועל זה הקשה שבוה שיעורו באיסר, אבל לנקב שאין בו חסרון לא היה אפי' ס"ד לומר ששיעורו באיסר ולא ברוב.

³ בסוגיא מבואר שאם שחט במקום המתגלה כשמותחת צוארה בעת שהיא רועה - הוי מקום שחיטה וכשר. ואם השוחט אנסה ומתח צוארה בשעת שחיטה ושחט במקום המתגלה, לא הוי מקום שחיטה - ופסולה. והסתפקה הגמ' היכא שהבהמה אנסה את עצמה, מה הדין. ורש"י מפרש שקאי על שעת שחיטה, ומשמע מדבריו שדוקא אז שאונסת עצמה ביותר לכך הוא ספק, אבל כל מה שאונסת עצמה למתוח צוארה כדי לרעות, אפי' כשעושה כן לרעות מתוך בור עמוק הוי מקום שחיטה. ותוס' חולק וס"ל שגם זה בכלל האיבעיא - אחרונים.

⁴ מבואר בגמ' שאם רוב עורו קיים, לשיטה זו הפסק המוח אינו מעלה ואינו מוריד.

⁵ ביארה הגמ' דמאן דאמר רוב מוחו טרפה אף שלא נפסק רוב עור, כ"ש שבנפסק רוב עורו דהוי טרפה, כיון שסוף המוח להפסק.